

Nazister vill sterilisera adoptivbarn

Tobias Hübinette

(ur *Expo* 2/1995)

Adoptioner har förekommit i de flesta kulturer på jorden. Skillnaden från idag är att adoptioner oftast skedde inom det kulturella närområdet. Därför blev adoptivbarn aldrig någon viktig fråga för 1930-talets rasideologiska rörelser. Låt vara att adoptivbarn ofta har betraktats med en viss skepsis av sin omgivning, men innan 1950-talet har de trots allt varit en del av den egna kulturella gemenskapen.

Utomeuropeiska adoptivbarn började anlända till Europa i början av 1950-talet, främst från Latinamerika, Östafrika och Östasien. För Sveriges del har de viktigaste adoptionsländerna varit Korea, Colombia och Etiopien. I Sverige finns idag runt 36 000 adoptivbarn, och ungefär 1000 nya tillkommer varje år. Korea, det viktigaste adoptivlandet, svarar för en fjärdedel.

Nazisternas raslära

Ända sedan nazismens framväxt i början av seklet har rasbiologi och mytbildning om den ariska rasen varit ett centralt inslag i ideologin. Även om definitionen på vad som utgör den vita rasen skiftat genom åren, så har den aldrig omfattat folkslag utanför Europa. Greker, letter, irländare eller portugiser har accepterats som vita, vilket aldrig algerier, bolivianer eller thailändare har.

Den nazistiska rasbiologin byggde på pseudovetenskaplig nonsens som skapade besvärande logiska fallgropar för nazismen. Sedan 1950-talet har rastänkandet därför i allt högre grad kommit att ersättas av en kulturell rasism, där den kulturella tillhörigheten anses minst lika viktig som faktisk rastillhörighet. Därmed hamnar adoptivbarnen i fokus för nazisternas intresse.

Adoptivbarnen är oftast mörkhyade och kommer från tredje världen, men har till skillnad från vanliga invandrare uppfostrats som vilka svenskar som helst. Kulturellt är de svenskare än exempelvis norrmän eller ålänningar någonsin kan bli. För nazisterna blir adoptivbarnen en krock mellan två principer; de är svenska till kulturen men icke-svenska till rasen.

NRP och Sverigedemokraterna

Fram tills 1980-talet nämner Nordiska Rikspartiet (NRP), efterkrigstidens viktigaste svenska nazigrupp, sällan eller aldrig adoptionsfrågan i sina skrifter. Delvis blundade NRP för frågan av samma skäl som de tonade ned antisemitismen; omedelbart efter kriget var rasproblemet tabubelagt.

I partiprogrammet från 1972 nämner NRP vare sig adoptivbarn eller judar. Den traditionella retoriken har ersatts av luddigare omskrivningar:

”Den som låter sig ledas av onordiska krafter, till exempel av övernationell organisation, (...) måste likställas med en främling, som inte har rätt till medborgarskap. (...) Utlänning av icke närbesläktad ras kan i undantagsfall (...) tillåtas att stadigvarande bosätta sig i vårt land.”

Först på 1980-talet blir adoptivbarn en framträdande fråga för extremhögern. Programmen för decenniets viktigaste svenska rasistgrupper, Bevara Sverige Svenskt (BSS) och Sverigepartiet (SvP), innehåller båda formuleringar om adoptivbarn:

”När svenska par adopterar barn från avlägsna, exotiska länder, (...) då är det förkastligt. (...) Dessa barn från Korea, Sri Lanka, Indien eller Afrika kan aldrig bli fullt svenska. Det är en ren fördom, att tro på en dylik försvenskning.”

Kravet blev ”att adoption av utländska barn ska förbjudas i lag”. Sverigedemokraterna (SD), som 1988 tog över efter SvP, valde en mer försiktig hållning till känsliga frågor som adoption av utländska barn. I partiprogrammet från 1988 skriver SD:

”Kopplingen mellan abortönskemål och adoptionsbehov bör utredas för att komma till rätta med onaturliga inslag i befolkningspolitiken.”

I klarspråk anser Sverigedemokraterna att utomeuropeiska adoptioner ska stoppas och ersättas med utökade möjligheter att kunna adoptera inhemska barn. I partiprogrammet från 1994 fördöms ”invandring av människor från etniskt avlägsna kulturer” tydligare:

”Möjligheten att adoptera svenska barn ska öka, samtidigt som möjligheten att adoptera utomeuropeiska barn starkt begränsas.”

På senare år har antalet adoptioner till Sverige halverats. En bidragande orsak är den växande rasismen i samhället. Utomeuropeiska adoptivbarn, och i viss mån även adoptivföräldrar, har blivit uttalade måltavlor för rasistgruppers verksamhet. Adoptionsbyråer har utsatts för olika former av hot, och adoptivbarn har förföljts, mobbats och utsatts för misshandel.

Ett uppmärksammat fall inträffade i Älmhult hösten 1993, där två adoptivbarn från Sri Lanka fick en serie hotbrev undertecknade med VAM (Vitt Ariskt Motstånd). Senare visade det sig att avsändaren var en 16-årig medlem i SD och tillika flickvän till VAM Lönsbodas ledare. Hon dömdes i december 1993 i Ljungby tingsrätt till dagsböter för ofredande.

Danskt och norskt klarspråk

Den förste som talade klarspråk om hur nynazister vill hantera adoptivbarnen var Povl Heinrich Riis-Knudsen, före detta ledare för Danmarks Nationalsocialistiska Rörelse (DNSB), som 1998 intervjuades av TV-programmet 20:00. Inför kamerorna konstaterade Riis-Knudsen att det viktigaste med adoptivbarn var att se till att de inte beblandade sig med danskarna och förökade sig:

”I det ögonblick vi har ett nationalsocialistiskt samhälle får de (adoptivbarnen) inte möjlighet att föröka sig. Hur, är en teknisk fråga som jag inte kan ta ställning till idag.”

Vit Valallians skapades inför kommunvalet i Norge 1995 genom en sammanslagning av två grupper: Partiet Stoppa Invandringen (PSI) och ett parti med det osannolikt långa namnet Hjälp de främmandekulturella hem – annars mister vi vårt land. Bakom båda partierna står en och samma person: Jack Erik Kjuus.

PSI bildades på våren 1988, delvis med svenska SD som förebild. Redan i augusti hade PSI 4000 medlemmar, vilket bedömdes som tillräckligt stort för att ställa upp i stortingsvalet. På vallistorna fanns en hel del kända namn, däribland professor Harald Trefall och före detta stortingsledamoten advokat Erik Gjems-Onstad, känd för att ha försvarat både nazister och apartheidregimen i Sydafrika. I valet 1989 erhöll PSI 9000 röster (0,3 procent), vilket var den dittills största framgången för ett parti till höger om Framstegspartiet sedan krigsslutet. I kommunvalet 1991 erhöll PSI 3514 röster och ett mandat i Drammens bystyre.

I samband med att Vit Valallians bildades inför kommunvalet 1995 antogs ett nytt partiprogram som bygger på hat mot invandrare och adoptivbarn. Partiprogrammet definierar vem som är norrman – en kombination av ras och kultur med tonvikt på det förstnämnda – och ställer därefter de sedvanliga högerextrema kraven på avskaffandet av medborgerliga rättigheter för invandrare, invandringsstopp och omedelbar repatriering (återflyttning) av redan anlända invandrare. Det nya inslaget är två långa stycken om adoption, abort och sterilisering:

”Adoption av barn från länder utanför Norge förbjuds med omedelbar verkan. De barn som redan anlänt ska repatrieras, eventuellt i sällskap med sina 'föräldrar' i Norge.”

redan här är Vit Valallians långt mer extremare än andra rasistgrupper genom kravet på att även kasta ut barnens adoptivföräldrar. I nästa stycke under rubriken sterilisering upprepar partiet sitt krav på repatriering av alla invandrare. Problemet är de statslösa som inte har något land att utvisas till, och adoptivbarnen:

”Att repatriera adoptivbarn kommer antagligen att skapa problem, inte minst från adoptivföräldrarnas sida så länge dessa lever. Vi tillåter adoptivbarnen att fortsätta bo i Norge under förutsättning att de låter sig steriliseras. Sterilisering rekommenderas även för de som ingått blandäktenskap, inklusive deras eventuella barn. (...) Så länge individen bor i Norge måste han/hon sörja för att vara 100 procent steril, och skulle en befruktning trots allt inträffa måste abort genomföras.”

Med detta program erhöll partiet 2,3 procent och 650 röster i Drammen, vilket räckte till ett mandat. Utomlands drunknade skandalen i Framstegspartiets rekordsiffror. I Norge har händelsen uppmärksammats desto mer, och nyligen har den norska motsvarigheten till Adoptionscentrum polisanmält partiet för hets mot folkgrupp.

Faktum kvarstår dock: inte någon gång sedan kriget har ett parti som öppet talar om sterilisering på grund av rastillhörighet valts in i en demokratisk församling i Europa.

Appendix: Faktasamling kring temat adoption-rasism

Myndigheter

Socialstyrelsens rekommendation till justitieministern 1960

Beträffande...barn som kommer från exotiska länder eller som eljest...på grund av sin hudfärg starkt avviker från det typiskt svenska, ligger förhållandena annorlunda till...Det är...styrelsens uppfattning att sociala skäl starkt talar emot att barn av nu ifrågavarande kategori förflyttas till Sverige för att stanna här. De måste nämligen antas få mycket stora svårigheter att anpassa sig i vårt land...Vid överläggningar i detta ämne mellan styrelsen och de nordiska grannländernas barnavårdsmyndigheter har enighet rått om att man bör avråda från en dylik omplacering av barn i främmande miljö. Vid förhandlingar...med den internationella organisationen International Social Service i Genève...har styrelsen erfarit att av nyss berörda skäl denna organisation icke anser sig vilja medverka till överflyttningar av exempelvis marockanska eller koreanska barn till Sverige. Enligt vad styrelsen även har sig bekant har en liknande ståndpunkt intagits av den svenska organisationen Rädda Barnen.

Ernst Bexelius
Generaldirektör för Socialstyrelsen

Medicinalstyrelsens svar till adoptionsorganisationer 1961

...Erfarenheter talar för att förflyttningar av barn till främmande länder och miljöer...ej sällan leder till påtagliga personlighetspsykologiska och sociala svårigheter...Det synes därför vara lämpligare att hjälparbetet för nödlidande barn ordnas så att de får nödig hjälp i egen miljö och att förflyttning av barnen till främmande miljöer och kulturer så vitt möjligt undviks...Tillräckliga vetenskapliga undersökningar föreligga däremot icke för att adoption skall kunna tillåtas i större omfattning, framför allt när det gäller barn tillhörande från adoptivföräldrarna starkt skilda rasgrupper.

Utredning på uppdrag från Medicinalstyrelsen 1961

Till dess ytterligare vetenskapliga undersökningar företagits menar jag...att adoption bör tillåtas endast i begränsad omfattning när det gäller barn tillhörande starkt skilda rasgrupper.

JA Böök
Professor vid Institutionen för medicinsk genetik, Uppsala universitet

Utredning på uppdrag från Medicinalstyrelsen 1962

En annan sak är att korsning mellan två raser, som befinner sig på olika kulturnivå, ej ter sig önskvärd ur den mera högstående rasens synpunkt.

Torsten Thysell
Överläkare vid barnpsykologiska kliniken, Centrallasarettet i Karlstad

Nationalsocialister och rasister

Adoptionen av färgade barn och vårt samhälles omsorg av svenska barnaliv (Fria Ord 47/1964)

...Samma kretsar, som med så skälvande patos plädera för att "rädda" färgade barn från fjärran länder in i svenska hem, stå kallsinniga då det gäller att rädda livet åt svenska barn...Samhället begår barnamord i stället för att genom sociala och ekonomiska åtgärder lösa de problem som föranleda till abort...Varför denna aktivitet...för svenska familjers adoption av färgade barn...? Är inte ett barn av svenska föräldrar lika värdefullt som liv...? Om nu inte folkhemmet...vill rädda dessa barnaliv, så ges väl här den mest näraliggande möjligheten för adoptivföräldrar att tillfredsställa sin längtan efter ett rikare familjeliv. Men denna väg kommer även framgent att vara avstängd i den nu aktuella adoptionspropagandan. Ty dess motiv har intet med humanitet eller etik att göra, och dess mål är: rasblandning.

Invandringspolitiken strider mot svenskt livsintresse (Vägen Framåt 9/1970)

Adoption av u-landsbarn måste stoppas. Hjälpen till barnen ska sättas in i barnens hemland. På så sätt kan vi hjälpa betydligt fler barn. Adoption är nämligen en mycket dyr hjälpåtgärd. Tendensen att behandla u-landsbarnen som en slags exotiska leksaker är motbjudande och måste försvinna.

Bravo Sydkorea! Den ansvarslösa adoptionen av u-landsbarn stoppas av adoptionslandet självt! (Vägen Framåt 1/1971)

Nordkoreanerna hade...påstått, att Sydkorea sålde sina barn till utlandet och därmed förvandlade dem till en exportartikel. Sydkorea kunde inte bemöta denna propaganda utan gjorde det enda riktiga. Den motbjudande kommersen förbjöds...En kvinnlig representant för Nigeria...tillfrågades, varför hon inte ville medverka till adoption i Sverige av barn från Nigeria. Hon svarade, att Nigerias folk inte ville se sina barn förlora sin nationella identitet...Barn från Korea och Nigeria har samma värde som svenska barn. Men de hör hemma i Asien och Afrika, inte i Sverige.

Solhjulet 7/1980

...Vi göra...dessa barn en björntjänst genom att rycka dem från deras hemland och deras kultur där de är anpassade efter många generationers utveckling och naturliga urval...Adoption kommer i ett helt annat läge, när det gäller barn av samma ras som adoptivföräldrarna. I dessa fall är det ett känt faktum att den långa vistelsen och samhörighetskänslan sträcker sig över hela fältet, ur raslig, kulturell och social synvinkel...I Sverige...har det alltid varit...ett mycket starkt och tongivande judiskt inslag av personerna, som bestämma och befrämja adoption av färgade barn...Då snuddar tanken vid en sammansvärjning om förintelse av de nordiska folken via tilltagande rasblandning...Adoptivbarnen kan...förebrå sina adoptivföräldrar att de lösryckte dem från sin naturliga miljö...Dessa barns öden kommer i sådan utveckling att

vara mer tragiska än invandrarnas. Invandrarna med sina rötter i hemlandet kan återvända hem. Hur kan ett adoptivbarn repatrieras, som inte ens har lärt sig sitt eget språk? De kommer att bli rotlösa varelser utan rötter i något samhälle.

NRP Bulletin 4/1987

Adoptionen av rasfrämmande barn har ökat. Bästa lösningen på det problemet är...att de bör skolas i sitt lands språk och kultur för att sedan återpassas eller ges arbete på t ex svenska beskickningar och företag i respektive hemland.

Imperium (Imperium 1988)

Ha detta kristallklart för dig läsare: var och en som hälsar utlänningsvägen välkommen, som går till sängs med en främling eller adopterar en av dessa är våra fiender!

Raser och rasister. En dialog mellan anonyma forskare från Stockholms universitet (Vitt Ariskt Motstånd 1991)

Barnlösa par som inte kan få egna barn och inte får adoptera svenska eller europeiska barn far till Afrika, Ceylon eller Colombia för att adoptera ett eller flera svarta barn och är beredda att betala rundliga summor för att få dem, de är ju så söta när de är små, men hur det blir sedan, det ägnar man föga tanke åt. Förresten har ju massmedia lärt dem att de är hjältemodiga och "bryter fördomar" genom att avhjälpa den låga nativiteten bland svenskar med import av rasfrämmande små människor. Naturligtvis får detta en förödande effekt för folkstammen i Sverige: antalet blandrasiga ökar snabbt.

Homosexpaska få adoptera småbarn! Beslut på den socialdemokratiska kongressen (NRP Bulletin 4/1997)

Det är ett välkänt faktum att när homosexuella män väljer bland de prostituerade, vill de oftast ha så unga pojkar som möjligt...Om två år kan de alltså få adoptera småpojkar för att överösa med sin "kärlek" och känna sig som riktiga familjer...Nordiska Rikspartiet vill kriminalisera utövandet av homosex...Vi vill inte utrota de homosexuella...det kommer inte att vara möjligt...I NRPs samhälle behöver de inte känna sig ensamma, de och deras gelikar kan bli goda jobbkamrater med skära trianglar på bröstet i arbetslägrets latriner.

Dagispedofilen i Karlstad är en...latinamerikan! (Alternativ Media 1998)

Våldtäktsmannen, som är född i Colombia av latinamerikanska föräldrar, adopterades av en svensk familj...Många vill säkert hävda att han lika gärna skulle kunna ha varit en infödd svensk och att det faktum att han är latinamerikan inte inverkat på hans karriär som en av Sveriges ohyggligaste sexförbrytare...Att han har en etniskt främmande bakgrund är inte en ren tillfällighet...Enligt uppgift i media begår personer med utländsk bakgrund 68% av sexövergreppen, trots att de bara utgör cirka 18% av befolkningen...Adoptivföräldrarna, som fallit offer för det mångkulturella budskapet, bär även de en del av skulden, men de är själva lika mycket offer för etablissemangets fanatiska kampanj att omvandla folkhemmet till ett identitetslöst våldssamhälle.

Partiprogram

Bevara Sverige Svensks program (BSS 1983)

Att på detta sätt rycka loss små barn från en viss etnisk kulturmiljö och omplantera dem till en helt annan, det är att i onödan bereda dem stora anpassningssvårigheter här i världen. Dessa barn från Korea, Sri Lanka, Indien eller Afrika kan aldrig bli fullt svenska. Den är en ren fördom, att tro på en dylik försvenskning. För nöjet att få ett efterlängtat litet barn har dessa adoptivföräldrar inte besinnat sitt ansvar varken för barnet eller gentemot det egna folket. Därför yrkar BSS på att adoption av utländska barn skall förbjudas i lag.

Sverigedemokraternas partiprogram (SD 1996)

Sverigedemokraterna vill verka för att abortfrågan avgörs i en beslutande folkomröstning. Samtidigt som möjligheten till adoption av barn av ursprung utanför den västerländska kulturkretsen skall upphöra, skall nationell adoption ge icke-önskade barn en chans till en sund uppväxt. Barn och ungdomar som redan kommit till Sverige genom icke-västerländsk adoption skall få särskilt stöd i skolorna om de utsätts för mobbning.

Hvit Valgallianses principprogram (HV 1997)

Adoption av barn från länder utanför Norge förbjuds med omedelbar verkan. De barn som redan anlant ska repatrieras, eventuellt i sällskap med sina föräldrar i Norge. Att repatriera alla adoptivbarn kommer antagligen att skapa problem, inte minst från adoptivföräldrarnas sida så länge dessa lever. Vi tillåter adoptivbarnen att fortsätta att bo i Norge under förutsättning att de låter sig steriliseras. Så länge individen bor i Norge måste han/hon sörja för att vara 100 procent steril, och skulle en befruktning trots allt inträffa måste abort genomföras.

Debatter

Intervju med riksdagsledamot och livmedikus Gunnar Biörck (Nya Norrland 780613)

Att skaffa barn via adoption från u-länder är däremot inte någon modell...Det får vara nog med invandring.

Intervju med professor Jan Lindsten (Veckotidningen Allers 1979)

...Vi har tiotusentals adoptivbarn, varav många kommer från Indien och Fjärran Östern. Om de inte återvänder till sina hemländer, om inte de adopterade barnen av någon otrolig anledning skulle återvända, så kommer svenskar och svenskor i oerhört mycket större grad än idag att gifta sig med kvinnor och män från Jugoslavien, Grekland, Korea, Afrika etc. Detta kommer i framtiden att ge en helt ny "genpol". Förändringarna

blir med säkerhet större än vad kärnkraften ens i ett katastrofläge skulle kunna åstadkomma.

Intervju med författaren Harry Schien (Vi som ville så väl-19 röster om det mångkulturella samhället, Carlssons 1996)

Jag tror inte för fem öre på det mångkulturella samhället! Det fungerar ingenstans!...För mig blir idealet..anpassning. Men också det är svårt, speciellt för dem som har ett starkt avvikande utseende jämfört med majoriteten. Jag har bekanta som adopterat barn från Korea. Jag tror de har gjort sig skyldiga till en fruktansvärd omdömeslöshet.

Debattartikel skriven av partisekreterare Lars Moquist (Ölandsbladet 970107)

När det gäller ett mångkulturellt samhälle är det märkligt att man vägrar spegla Harry Scheins inlägg i debatten...Schein tycker t ex att det är omdömeslöst att adoptera barn med utseende som starkt avviker från det svenska...Den 25-åriga författarinnan Astrid Trotzig försöker näpsa Harry Schein...men Schein konstaterar kortfattat att han "Vare sig är emot invandring eller mångkultur. Men titta hur länder slits sönder av konflikter pga att människor har olika bakgrund...Belgien, Baskien, Quebec, Nordirland."

Händelser och rättsfall

I oktober 1975 erhåller ett 20-tal adoptivföräldrar i Norrköping, Stockholm och Härnösand hotbrev som en del i vad som verkar vara en organiserad kampanj. I breven står bland annat att läsa: "Importerade gulingar skämmer vår ras. Vi ska ta ifrån er ert orena barn." och "Det är avskyvärt att frigida överklasskärringar ska kunna importera stulna niggerungar från korrumperade u-länder...De kan aldrig bli riktiga svenskar...Sänd tillbaka stöldgodset dit det hör hemma."

I maj 1983 reserverar sig den moderate ledamoten i socialnämnden i Högsby, Leif Gustavsson, mot ett tillståndsbeslut rörande en internationell adoption med hänsyn till "etiska skäl". Gustavsson säger i en debattartikel: "Jag anser inte att man i missriktad välvilja ska experimentera med människor och som realist måste man inse att dessa små barn framgent riskerar att möta väldiga problem i sin nya miljö."

I september 1983 reserverar sig de båda ledamöterna i socialnämnden i Vara från lokalpartiet Opolitisk Kommunal Samling, Georg Arvidsson och Bengt Brink, mot ett tillståndsbeslut rörande en internationell adoption. En närmare mediagranskning visar att de båda ledamöterna ända sedan 1979 konsekvent har vägrat att delta i godkännandet av adoptivfamiljer. Georg Arvidsson säger i en intervju: "De längtar i sitt hjärta efter sina rötter. Då ska vi inte ägna oss åt den här slavhandeln." och "Att adoptera barn från Afrika är lika dumt som att handla till jul."

Våren 1985 blir ett blivande adoptivföräldrapar boendes i Trollhättan överfallna på en landsväg och grovt misshandlade av fyra män som skriker "svartskalleföräldrar". Mannen får näsbenet knäckt och ögonbrynet bortslaget. Två personer grips senare för den grova misshandeln.

I september 1987 råkar en adopterad flicka från Korea ut för en bilolycka i Jönköping och blir påkörd av en vårdslös bilist. Efter olyckan smiter bilisten från olycksplatsen skrikandes: "Flytta hem din jävla utlänning!" Mannen döms i juni 1988 till böter för förolämpning, vårdslöshet i trafik och obehörigt avvikande från olycksplats.

I september 1988 uppmärksammar media att en 22-årig kvinna adopterad från Korea väljer att flytta från Sjöbo i samband med folkomröstningen om flyktingmottagande i kommunen. Kvinnan berättar att hon hört folk på gatorna säga bakom hennes rygg: "Har dom jävlarna kommit redan?"

I september 1989 blir huvudrollsinnehavaren i en antirasistisk film, en adopterad flicka från Pakistan, överfallen och misshandlad av fem skinheads i samband med premiären i Strängnäs

I april 1990 intervjuas tre representanter för Sverigedemokraterna från Norrköping i Östgöta Correspondenten. En av dessa säger då om adoption: "Det är onaturligt och osvenskt med främmande barn på dagis. Jag vill inte använda ordet ras, men det ser äckligt ut när man ser två vita svenska föräldrar med en indisk unge emellan sig."

Hösten 1993 erhåller två adoptivbarn från Sri Lanka bosatta i Älmhult en serie hotbrev undertecknade med Vitt Ariskt Motstånd och innehåll som "Vad fan gör du i vårt land?". Det visar sig att avsändaren är en 16-årig skinheadtjej och medlem i Sverigedemokraterna. Flickan döms i december 1993 till dagsböter för ofredande.

I december 1994 blir en 22-årig man adopterad från Etiopien nekad att gå ombord på Silja Line-färjan mellan Stockholm och Helsingfors med hänvisning till att han saknar pass, och trots att han kan visa upp legitimation som styrker det svenska medborgarskapet.

Vintern 1994-95 blir en kvinna med adoptivbakgrund som arbetar som kassörska i en livsmedelsbutik i Borås vid flera tillfällen förolämpad och trakasserad av en äldre man som bland annat säger: "Åk tillbaka till ditt hemland, du är underlägsen och kan inte räkna." Mannen döms i oktober 1995 till böter för förolämpning.

I april 1995 tränger sig ett skinhead beväpnad med en flaska in i bostaden hos en adoptivfamilj i Säter, gör Hitler-hälsning, kallar adoptivbarnet "svartskalle" och hotar med att bränna ner deras hem och döda dem. Han döms i maj 1995 till vård inom socialtjänsten för ofredande, hemfridsbrott och olaga hot.

I februari 1996 vägras en 24-årig adopterad kvinna från Etiopien anställning på en Statoil-mack i Göteborg med hänvisning till sitt ursprung. Ärendet anmäls till DO, och i augusti 1996 träffas en förlikning om skadestånd.

I juni 1996 attackerar ett skinheadgäng i Luleå en personbil med en familj och dess adoptivbarn från Asien. Gänget urinerar på biltaket, gör Hitler-hälsning och kastar sten på rutorna. Fyra skinheads omhändertas senare på kvällen av polis misstänkta för ofredande. En av dessa var enligt vittnen beväpnad med pistol.

I juli 1996 attackerar ett stort nazistgäng i Vänersborg en grupp ungdomar bestående av antirasistiska svenskar och invandrare. En 18-årig pojke adopterad från Sri Lanka blir grovt misshandlad i ansiktet med en flaska, och får sin syn förstörd på högra ögat. I december 1996 döms en 21-årig nazist från Trollhättan till skyddstillsyn och samhällstjänst för misshandel. Det visar sig att 21-åringen hade erhållit närstridsutbildning under sin militärtjänst som kustjägare vid Väst kustens marinkommando.

Sommaren 1998, efter ett möte med en privat hyresvärd på Södermalm i Stockholm, vägras ett par där den ena parten är en adopterad kvinna från Korea bostad trots att uthyrningen hade varit klar i förväg.

Opinionsundersökningar

1981 (DO): 75 procent av den vuxna befolkningen anser att den internationella adoptionen kan få fortsätta eller till och med öka.

1987 (SIV): 84 procent i åldersgruppen 18-23 år anser att antalet internationellt adopterade ska få fortsätta som nu eller till och med bli fler.

1993 (CEIFO): 93 procent i åldersgruppen 18-23 år anser att antalet internationellt adopterade ska få fortsätta som nu eller till och med bli fler.